

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg synes kun, det var en delvis sandhed, vi fik at vide af ministeren. Vi fik at vide, der i 1975 var konstateret mindst 3.000 personer i kontakt med systemet, men der står i den samme undersøgelse, at det kun andrager 45 pct. af stofmisbrugerne, at man altså skal regne med, at der i virkeligheden må formodes at være i hvert fald det dobbelte i København.

Jeg vil gerne høre, hvor ministeren har dødsstatistikken fra. Jeg har fået opgivet andre tal fra retsmedicinske institutter her i landet, og det ville derfor være interessant at vide, hvor ministeren har sine tal fra.

Dertil kommer, at læger har konstateret, at man godt kan gange de dødstal med mellem 3 og 5, fordi der findes en række dødsfald, som skyldes narkomisbrug, men som ikke registreres eller konstateres som sådanne.

Jeg vil gerne høre, om ministeren i forbindelse med den alvorlige forøgelse af narkomisbruget, specielt blandt ganske unge, har til hensigt at søge bevillinger over finansloven til forebyggelse blandt ganske unge og til at modvirke de problemer, der er opstået i København med nytillgang af unge, og de problemer, der er kommet i forbindelse med lukningen af Hjortøs metadonklinik og den efterbehandling, vi her må formode skal sættes i gang. Det er jo sådan, at Københavns kommune ikke selv kan klare de problemer.

Rehn (FP):

Skal man tro politimynderne, er heroin et stof, der er kommet for at blive. Nu har vi igennem så mange år kludret med det. Vi har forbudt brug af disse stoffer, men resultatet er blot blevet, at de unge, som er blevet afhængige af det, er kommet i sværere og sværere problemer med at skaffe fornødent stof til forbrug.

Skal man tro de referater af forholdene, man kan se af B.T., bruges der 1.500 kr. om dagen eller på årsbasis ca. 4-6 mia kr. til dette formål. Vi har haft talløse diskussioner i dette høje ting, hvor bølgerne har gået højt, men hvor langt ringere beløb har været involveret. Dette misbrug fører til, at en hel del får sygdomme som følge af kronisk leverbetændelse; det hører vi heller ikke ret meget om. Jeg mener, at ministeren må prøve på at fremkomme med et lovgivningsinitiativ, så-

dan at vi kan løse dette problem under kontrollerede former; det vil jeg i hvert fald meget gerne støtte. Vi kan ikke blive ved med at leve med det. Vi må erkende, at den restriktionspolitik, vi har ført ved at forbyde brugen, er slået fejl. Derfor må vi simpelt hen tillade, at de, som er kommet i uføre, kan få de fornødne indsprøjtninger under kontrollerede former hos deres læge, indtil en fornuftig behandling kan finde sted.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg har ingen bemærkninger til det sidste indlæg, der for mig fremtrådte som et synspunkt mere end som et spørgsmål.

Fru Tove Jørgensen spørger mig, om jeg agter at søge bevilling over finansloven til forskellige af de opgaver, som hun anførte her. Dertil kan jeg sige, at det har jeg ikke færdiggjort nogen overvejelser om, og at en debat om det efter mit skøn må høre hjemme i et andet forum end i folketingets spørgetid.

Til fru Bodil Liventhal skal jeg endelig sige, at hvis det af min fremstilling er fremtrådt, som om jeg har villet bagatellisere brug af hash, har det ikke været tilsigtet, bestemt ikke. Det har alene været et forsøg på at fremstille det faktiske i situationen, at en række stærkt belastede stofmisbrugere heldigvis er gået over til relativt mindre belastende misbrug, nemlig hashen, hvilket jo i sammenligning med den oprindelige situation er et meget betragteligt fremskridt, men trods alt ikke så stort et fremskridt, som man kunne ønske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til justitsministeren af:**Annelise Gotfredsen (KF):**

»Hvad vil ministeren gøre for at standse den stigende kriminalitet i de danske fængsler?«

(Spm. nr. 262).

Skriftlig begrundelse.

I en artikel i Jyllands-Posten for den 18. november gør en overvagtimester opmærksom på et foruroligende omfang af vold og narkohandel i Horsens statsfængsel. Vagtmasteren udtaler, at narkotikamisbrug i fængslet fører til tumultagtige optøjer, og at nogle